

opusdei.org

Pühade osadus: rohkem ühenduses kui iial varem

Saata palvega oma lähedasi ja kõiki abivajajaid, ohverdada oma raskusi nende eest. See on suurepärane programm meie vaimse elu jaoks neil väljakutserohketel karantiini päevadel

19.04.2020

„Ma ei jäta teid orbudeks“ (Jh 14:18).
Jeesus suunab need hellad sõnad oma apostlitele – oma *sõpradele*,

nagu Talle meeldib neid nimetada – oma maises hüvastijätus enne oma Kannatamist. Ta ei taha, et nad tunneksid end tulevastel katsumusterohketel hetkedel üksi. See on loomulik, näib Ta ütlevat, et te olete kurvad, kui tunnistate mu Kannatust ja Surma Ristil. Kuid teie kurbus möödub pea. „Kui ma näen teid jälle, teie süda rõõmustab ja keegi ei võta teie rõõmu teilt ära“ (Jh 16:22).

Parimas seltskonnas olemine

Mitte miski ega mitte keegi ei saa meilt röövida meie rõõmu, kui mõistame, et meid saadab alati suurim võimalik Armastus – Jumala lõpmatu ja tingimusteta armastus, kes mind lõi, lunastas mu ja on mulle nii mitmeid kordi andestanud. Niisugune Jumal, kes armastuse pärast sai üheks meie seast, et olla meile võimalikult lähedal, jagada meie elu ja surra pattude eest, mis

polnud Tema omad. Piiritu armastus, mis on tugevam kui surm. Jumal on alati meie kõrval nagu Jeesus selgesti lubas: „Mina olen iga päev teie juures ajastu lõpuni“ (Mt 28:20).

Selles keerulises ja väga erilise dramaatilise õhustikuga olukorras seoses pandeemia levikuga peaksid meie usu tõed, eriti Jumala armastav ja lakkamatu ligiolek, täitma meid lohutuse ja lootusega.

Me pole kunagi üksi. Elav Kristus on meie kõrval ja saadab meid alati. Ta on tõeliselt kohal, võimsalt ja isiklikult meie lähedal. Meie Issand, kes on ühendatud Isaga Pühas Vaimus, on meile lähemal kui meie sügavam sisim: *intimior intimo meo*, nagu püha Augustinus tulihingeliselt hüüatas, tuginedes oma kogemusele.

Need päevad pakuvad meile hinnalise võimaluse endasse vaadata, palvetada ja avastada või taaskord hinnata, kui sügavalt on

Jumal kohal meie elus. Kolm jumalikku isikut, Isa, Poeg ja Püha Vaim, elavad tõeliselt meie südames. Kui me selle anni vabalt vastu võtame ja püüame kuulata, avaneb meie südame sügavuses valguse ja lohutusega täidetud armastav dialoog.

Just selleks olemegi loodud. Jumal ise pakub parimat seltskonda; meie dialoog Temaga täidab meie elu uue, tõelisele armastusele rajatud tähendusega; see annab meile valgust astuda vastu igale olukorrale, isegi kannatustele ja surmale, kui need tabavad valusa ootamatusega.

Jeesus ütles Samaaria naisele: „Kui sa ainult teaksid Jumala andi“ (Jh 4:10), kutsudes teda üles siiralt tõde otsima. Kui vaid neil sunnitud karantiini päevadel oleksime võimelised hindama pisut täielikumalt Jumala andi...

Pühade osadus

Jumal saadab meid ka läbi meie läheduse teistega. See lähedus ületab pelgalt füüsilise kohaloleku ja juhib meid meie Jumalaga seotuse müsteeriumi. Armastus ühendab meid kõiki. Me tunneme seda sügavalt, kui me ei saa olla füüsiliselt lähedal inimestele, keda armastame. Armastus ületab ruumi ja aja piirid ning ühendab need, kes üksteist tõeliselt armastavad Armastuses, mis ühendab kõiki loodud südameid – Armastuses, mil on Inimese pale ja milles osalevad kõik teised palged. Me kuulutame seda tõde usutunnistuses sageli: „Mina usun pühade osadust.“

Pühade osadus on imeline reaalsus. Teatud viisil on see Kirik ise. Selle osaduse kaudu moodustavad kõik usklikud ühe keha, mille pea on Kristus. Kristuse elu jõuab Püha Vaimu kaudu kõigini, kes on Temaga ühendatud ja omavahel ühendatud Tema ihu liikmetena nagu õpetab

Katoliku Kiriku katekismus (vrd nr 947).

Samuti loeme Katekismusest, et mõistel „pühade osadus” on kaks omavahel tihedalt seotud tähendust: „osadus pühades asjades“ ja „osadus pühade isikute vahel“ (nr 948).

Vaimulikud varad on Kiriku „ühine fond”: universaalsed ja piiramatud annid, mis tulevad Jumalalt Kristuse kaudu. Kristus on ammendamatu allikas, millest need aarded välja voolavad: ühine usk, sakramentide arm ja Püha Vaimu annid, mitmesugused karismad ja materiaalsed hüved, mis jagunevad Kristuse ühe ihu liikmete vahel (vrd. *Katoliku Kiriku katekismus* , nr. 949-952).

Sakramentide viljad on mõeldud kõigile usklikele. Elu ja arm, mida iga liige vastu võtab, mõjutab kogu keha. Hea jõudmine ühe liikmeni aitab kõiki teisi.

See meie usu tõde, mis paneb meid tundma tihedat ühtsust kõigiga, võib meid eriti rasketes olukordades oluliselt julgustada. Minu palve aitab kõiki mu usuvendi ja -õdesid. See aitab kõiki neid, keda ma armastan, isegi kui nad on kaugel ja isegi ka neid, keda ma isiklikult ei tunne. Kõik see, mis ühendab meid Kristusega, iga and, mis Temalt tuleb, on jagatud kõigile ja aitab meid kõiki. Sakramentide pühitsemine, mis nüüd on paljudes kohtades piiratud, on tulus kõigile. Isegi kui kogu maailmas pühitsetaks ainult üht Missat, ammutaksime me sellest kõik üleloomulikku elu, sest Missal saab taas kohalolevaks meie lunastuse lõpmatu allikas: Kristuse Kannatus, Surm ja Ülestõusmine.

Minu armastus Jumala vastu, mu rahulik ja usaldav palve, minu pühendumine Neitsi Maarjale, Pühale Joosepile ja kõigile pühakutele; minu töö, minu

armastusega tehtud igapäevased
ülesanded, iga päeva raskusi
kannatlikult aktsepteerides... kõik on
kasuks kõigile Kirikus: minu
pereliikmetele, sõpradele,
lähedastele... ja ka neile, kes vajavad
rohkem abi, kes on mulle ehk
tundmatud, kuid keda kunagi ei
unustata; ja lahkunute jaoks...
kõigile! Haiged, surijad ja need, keda
praegune kriis mõjutab, saavad
jumaliku elu ka läbi minu ühtsuse
Jumalaga: minu palve,
patukahetsuse, töö, koduse teenimise
ja tuhande igapäevase pisiasja
kaudu.

Armastus, mis tiivustab mind teisi
teenima, kedagi lohutama või
materiaalset abi pakkuma, on sama
armastus, mis suunab mind,
üleloomuliku pilguga, palvetama ja
ohverdama väikeseid ohverdusi
inimeste eest, kes on võib-olla kaugel,
kuid kes on meile väga lähedal
Kristuse südames. See on teistele

tõeline abi ning tõhus ja hooliv armastus.

Tihedamalt ühendatud kui kunagi varem

„Keegi meist ei ela ju iseenesele ja keegi ei sure iseenesele“ (Rm 14: 7).

„Kui üks liige kannatab, siis kannatavad koos temaga kõik liikmed“ (1Kr 12: 26-27). Katekismus ütleb: „Selles pühade osadusel põhinevas solidaarsuses kõigi inimeste, elavate ja surnute vahel, tulevad meie tühiseimadki armastused teistele heaks“ (nr 953).

Me oleme kõik ühendatud jagamises Kristuse enda elus. Me kõik aitame ja saadame üksteist. Me oleme ühendatud taevas olevate pühakutega, kelle eestkoste kaudu saame abi paluda, ja nendega, kes on surnud ja viibivad puhastustules ning kelle eest me palvetame. Me oleme kõik ühendatud Kristuses!

Püha Josemaria elas väga rasketel sõja ja tagakiusamise aegadel. Hispaania kodusõja ajal sunniti ta isolatsiooni, Madridi Hondurase konsulaadi pisikesse tuppa koos mõne oma vaimse pojaga. Ta oli väga mures nii paljude lähedaste pärast, kes olid füüsiliselt kaugel ja hajutatud üle kogu maa, ilma mingi võimaluseta nendega kontakti luua. Kuid samal ajal oli ta alati rahulik, täis üleloomulikku väljavaadet ning usaldust Jumala vastu.

Mõned sõnad tema neil päevil peetud jutlustest pani kirja üks kuulajatest: „Pühade osaduse läbi ei saa me iial end üksi tunda, sest vaimne jõud jõuab pidevalt meieni vanglatest ja kaevikutest, kus iganes keegi teie vendadest asub. Selle reaalsusega arvestamine sunnib meid põhjalikult uurima oma käitumist siin, kus oleme piiratud, justkui vanglas. Meie näilise tegevusetuse keskel on meil võimalus teha palju head. Me võime

kaasas olla iga vennaga, kes on ohus ja teda kaitsta. Pidage see mõte alati meeles. Las see kannustab sind sinu siseelus. Ärge unustage, et kuigi meid, kristlasi, on arvuliselt palju, moodustame Kristuses ühe ihu koos hingedega puhastustules ja nendega, kes nüüd on osa Võidutsevast Kirikust“ (*Märkused meditatsioonilt*, 8. aprill).

Saata palvega oma lähedasi ja kõiki abivajajaid, ohverdada oma raskusi nende eest. See on suurepärane programm meie vaimulikuks eluks neil väljakutserohketel karantiini päevadel. Meil pole muud valikut kui piirata oma tegevust... kuid ärgem piirakem oma armastust! Ärgem jätkem saatmata oma abi, elu ja armastuse osaduse läbi Kirikus, kõigile, kogu inimkonnale. Tõhustagem nüüd oma igapäevast palvet kõigi meeste ja naiste eest, mis on neile tõeline vaimne abi. Ja tundkem end veel enam koos ja

rohkem armastatumana kui kunagi varem.

Kuna pühakud saadavad ja abistavad meid taevast, nagu ütles püha Josemaria sessamas meditatsioonis, siis kui palju rohkem hoolitseb meie Pärispatuta Ema meie eest. Tema eestkostmine täidab meid nii suure usaldusega! Ja me pöördume ka Püha Joosepi poole, kelle Jumal pani oma perekonna peaks maa peal, et ta saaks meie üle valvata ja õpetada meid heldekäeliselt kõigi eest hoolitsema selles osaduses, kus kõik on ühendatud Jumala armastuses.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/puhade-
osadus-rohkem-uhenduses-kui-iial-
varem/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/puhade-osadus-rohkem-uhenduses-kui-iial-varem/) (04.08.2025)